

Криворізьке північне управління ГУ ДПС у Дніпропетровській області інформує:

Отримати послуги з формування кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів за довіреністю (у т.ч. посвідченою нотаріально) неможливо

Криворізьке північне управління повідомляє, що з 07.11.2018 набрав чинності Закон України від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронні довірчі послуги» із змінами (далі – Закон № 2155).

Пунктом 2 ст. 22 Закону № 2155 встановлено, що ідентифікація фізичної особи, яка звернулася за отриманням послуги формування кваліфікованого сертифіката відкритого ключа, здійснюється за умови її особистої присутності за паспортом громадянина України або за іншими документами, які унеможливають виникнення будь-яких сумнівів щодо особи, відповідно до законодавства про Єдиний державний демографічний реєстр та про документи, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи.

Отже, з 07.11.2018 отримати послуги з формування кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів за довіреністю (в т.ч. посвідченою нотаріально) неможливо.

Про оподаткування ПДВ операцій з гарантійної заміни попередньо ввезених на митну територію України товарів

Нагадуємо, що датою виникнення податкових зобов'язань з ПДВ у разі ввезення товарів на митну територію України є дата подання митної декларації для митного оформлення.

Норми встановлені п. 187.8 ст. 187 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Під час ввезення товарів на митну територію України суми ПДВ підлягають сплаті до державного бюджету платниками ПДВ до/або на день подання митної декларації безпосередньо на єдиний казначейський рахунок, *крім операцій, за якими надається звільнення (умовне звільнення) від оподаткування* (п. 206.1 ст. 206 ПКУ).

Пунктом 198.3 ст. 198 ПКУ визначено, що податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником ПДВ за ставкою, встановленою п. 193.1 ст. 193 ПКУ, протягом такого звітного періоду у зв'язку з, зокрема:

- ▶ придбанням або виготовленням товарів та наданням послуг;
- ▶ ввезенням товарів та/або необоротних активів на митну територію України.

Нарахування податкового кредиту здійснюється незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах провадження господарської діяльності платника ПДВ протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник ПДВ оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

Відповідно до п. 198.2 ст. 198 ПКУ для операцій із ввезення на митну територію України товарів датою віднесення сум ПДВ до податкового кредиту є дата сплати ПДВ за податковими зобов'язаннями згідно з п. 187.8 ст. 187 ПКУ.

У разі ввезення товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум ПДВ до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату ПДВ (п. 201.12 ст. 201 ПКУ).

Отже, при митному оформленні товарів, що ввозяться на митну територію України, у тому числі у зв'язку з гарантійною заміною попередньо ввезених товарів, платник ПДВ здійснює сплату ПДВ за податковими зобов'язаннями згідно з п. 187.8 ст. 187 ПКУ, та на дату такої сплати відносить суми ПДВ до податкового кредиту на підставі належним чином оформлених митних декларацій незалежно від того, почали такі товари використовуватися в оподатковуваних операціях платника податків чи ні.

Крім того, оскільки при гарантійній заміні неякісний товар повертається продавцю, при цьому кошти покупцю не повертаються, а зараховуються в рахунок постачання (заміни) іншого (аналогічного) товару (тобто набувають статус оплати за інший аналогічний товар), то на дату повернення неякісного товару постачальник повинен скласти розрахунок коригування на зменшення податкових зобов'язань до податкової накладної, складеної за операцією з постачання такого товару, та скласти нову податкову накладну відповідно до п. 201.7 ст. 201 ПКУ.

Нецільова благодійна допомога надається юридичною особою своєму керівнику: що з ПДФО?

Інформуємо, що не включається до оподаткованого доходу податком на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) сума нецільової благодійної допомоги, у тому числі матеріальної, що надається резидентами – юридичними або фізичними особами на користь платника ПДФО протягом звітного податкового року сукупно у розмірі, що не перевищує суми граничного розміру доходу, визначеного згідно з абзацом першим п.п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), встановленого на 01 січня такого року.

Норми встановлені п.п. 170.7.3 п. 170.7 ст. 170 ПКУ.

Положення зазначених норм ПКУ не поширюються на профспілкові виплати своїм членам, умови звільнення яких від оподаткування передбачені п.п. 165.1.47 п. 165.1 ст. 165 ПКУ.

Благодійник – юридична особа зазначає відомості про надані суми нецільової благодійної допомоги у податковій звітності.

У разі отримання нецільової благодійної допомоги від благодійника – фізичної чи юридичної особи платник ПДФО зобов'язаний подати річну податкову декларацію про майновий стан і доходи із зазначенням її суми, якщо загальна сума отриманої нецільової благодійної допомоги протягом звітного податкового року перевищує її граничний розмір, установлений абзацом першим п.п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ.

Враховуючи вищевикладене, сума нецільової благодійної допомоги, яка надається юридичною особою своєму керівнику або іншій фізичній особі та не перевищує суми граничного розміру доходу, визначеного згідно з абзацом першим п.п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ, встановленого на 01 січня такого року, не оподатковується ПДФО.

Для внесення змін до ліцензії на оптову торгівлю паливом, у разі зміни відомостей, необхідно подати заяву

Криворізьке північне управління доводить до відома платників, що оптова торгівля паливом та зберігання пального здійснюються суб'єктами господарювання (у тому числі іноземними суб'єктами господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) всіх форм власності за наявності ліцензії.

Норми визначені ст. 15 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» зі змінами і доповненнями.

У разі зміни відомостей, зазначених у виданій суб'єкту господарювання (у тому числі іноземному суб'єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) ліцензії (за винятком змін, пов'язаних з реорганізацією суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) та/або зміною типу акціонерного товариства), орган, який видав ліцензію, на підставі заяви суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) протягом трьох робочих днів видає суб'єкту господарювання (у тому числі іноземному суб'єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) ліцензію, оформлену на новому бланку з урахуванням змін.

Тобто, у разі зміни відомостей, зазначених у виданій суб'єкту господарювання ліцензії на оптову торгівлю паливом (найменування юридичної особи або прізвища фізичної особи, місцезнаходження або місця проживання, адреси місця торгівлі в зв'язку з перейменуванням населеного пункту, вулиці тощо), суб'єкту господарювання видається ліцензія, оформлена на новому бланку з урахуванням змін.

Для отримання ліцензії, оформленої на новому бланку, суб'єктом господарювання подається заява (довільної форми) та документи, що підтверджують зміну відомостей.

Така ліцензія видається протягом трьох робочих днів з дня отримання заяви.

До відома суб'єктам господарювання, які здійснюють виробництво та імпортування алкогольних напоїв і тютюнових виробів!

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/425712.html> повідомила, що відповідно до абзацу четвертого пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2010 року № 1251 «Про затвердження Положення про виготовлення, зберігання, продаж марок акцизного податку та маркування алкогольних напоїв і тютюнових виробів», зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 12 лютого 2020 року № 97 (далі – Постанова), підприємства-виробники та імпортери алкогольних напоїв і тютюнових виробів (далі – покупці марок) подають засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги» щомісяця до 08 числа продавцю марок акцизного податку для задоволення через два місяці потреби в марках таку інформацію: попередню заявку-розрахунок про потребу в марках за їх видами, реквізити платіжного документу/платіжних документів (номер, дата платіжного доручення та сума перерахованих коштів) на перерахування плати за виготовлення марок та звіт про використання марок, придбаних у попередньому місяці.

До 18 числа місяця, в якому подано згідно з абзацом четвертим цього пункту попередню заявку-розрахунок, покупці марок мають право здійснити коригування такої заяви-розрахунку в бік збільшення, що не перевищує визначеного в ній обсягу, шляхом подання додаткової попередньої заявки-розрахунку засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги» (абзац шостий пункту 3 Постанови).

Враховуючи викладене, звертаємо увагу на те, що терміни прийняття форм попередніх заявок-розрахунків про потребу в марках акцизного податку:

J(F)1314302 – з 01 по 07 (включно) число поточного місяця,

J(F)1314402 – з 08 по 17 (включно) число поточного місяця.

При цьому якщо останні дні строку подання припадають на вихідний або святковий день, то останнім днем строку подання вважається день, що настає за вихідним або святковим днем.

Не оформили трудові відносин із особою, яка проходить стажування – порушили трудове законодавство!

Криворізьке північне управління повідомляє, що відповідно до ст. 48 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) трудові книжки ведуться для студентів вищих та учнів професійно-технічних навчальних закладів, які проходять стажування на підприємстві, установі, організації.

Студентам вищих та учням професійно-технічних навчальних закладів трудова книжка оформлюється не пізніше п'яти днів після початку проходження стажування.

Звертаємо увагу, що стажування без оформлення трудових відносин є порушенням трудового законодавства.

Нормами ст. 265 КЗпП встановлено, що фактичний допуск працівника до роботи без оформлення тягне за собою штраф у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої на момент порушення.

Про порядок скорочення та округлення вартісних і кількісних показників податкової накладної

Нагадуємо, що форма та порядок заповнення податкової накладної (далі – ПН) затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Норми встановлені п. 201.2 ст. 201 Податкового кодексу України.

Відповідно до п. 4 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307 (далі – Порядок № 1307), усі графи ПН, що мають вартісні показники, заповнюються в гривнях з копійками, крім випадків, визначених Порядком № 1307.

Підпунктом 5 п. 16 Порядку № 1307 передбачено, що графа 7 ПН заповнюється у гривнях з копійками, якщо інше не передбачено чинним законодавством.

Тобто графа 7 розділу Б ПН містить цифрове значення, що має не більше двох знаків після коми. В окремих випадках, коли ціни (тарифи) затверджено відповідними рішеннями уряду, у графі 7 ПН може зазначатися числове значення з більшою кількістю знаків після коми.

Підпунктом 9 п. 16 Порядку № 1307 визначено, що до графі 11 ПН вноситься сума ПДВ.

Графа 11 розділу Б ПН (графа 14 розділу Б розрахунку коригування) заповнюється у гривнях з копійками, але з урахуванням особливостей здійснення окремих операцій з постачання товарів/послуг допускається зазначення в цій графі показника з урахуванням арифметичного округлення до 6 знаків включно після коми.

Отже, вартісні показники ПН повинні містити не більше двох знаків після коми (*крім окремих випадків щодо показників граф 7 та 11 ПН*).

При цьому Порядком № 1307 не визначено обмеження щодо кількості знаків, яку можуть містити після коми кількісні показники, що зазначаються у графі 6 ПН, а також правила округлення як вартісних так і кількісних показників, отриманих внаслідок розрахунку.

Необхідною кількістю знаків після коми у кількісному показнику вважається така кількість, якої достатньо для вірного розрахунку вартісного показника у графі 10 ПН та рядків I – IX розділу А ПН.

Розрахунок вартісного показника, в якому внаслідок добутку показників граф 6 та 7 ПН отримується число, у якому кількість знаків після коми перевищує два, вважається вірним, якщо з метою скорочення такої кількості знаків до другого знаку після коми округлення не призводить до збільшення такого знаку на «1» (одиницю).

Актив з права користування за договорами оренди: що з амортизацією?

Звертаємо увагу платників податку на прибуток підприємств, що актив з права користування – це визнаний орендарем згідно з вимогами міжнародних стандартів фінансової звітності актив, який представляє право орендаря використовувати базовий актив протягом строку оренди.

Норми встановлені п.п. 14.1.1² п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Порядок розрахунку амортизації основних засобів або нематеріальних активів для визначення об'єкта оподаткування визначені п. 138.3 ст. 138 ПКУ.

Коригування фінансового результату до оподаткування на різниці, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів, здійснюється відповідно до пунктів 138.1 та 138.2 ст. 138 ПКУ.

При цьому, згідно з п. 138.4 ст. 138 ПКУ вимоги пунктів 138.1 – 138.3 ст. 138 ПКУ не застосовуються до операцій з активами з права користування за договорами оренди.

У разі перереєстрації авто в іншому адміністративному районі протягом року, необхідно подати декларацію з транспортного податку

Відповідно до п. 33 Порядку державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, мотоколясок, інших прирівняних до них транспортних засобів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07 вересня 1998 року № 1388, зі змінами та доповненнями перереєстрація транспортних засобів проводиться, зокрема у разі зміни місцезнаходження або найменування власників – юридичних осіб, місця проживання або прізвища, імені чи по батькові фізичних осіб, які є власниками транспортних засобів.

Згідно з підпунктом 267.6.4 пункту 267.6 статті 267 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платники транспортного податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму цього податку станом на 01 січня звітного року і не пізніше 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Транспортний податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України (п.п. 267.7.1 п. 267.7 ст. 267 ПКУ).

Враховуючи норми п. 50.1 ст. 50 ПКУ, якщо перереєстрація автомобіля в інший адміністративний район для випадків, коли передбачається взяття на облік платника транспортного податку в іншому контролюючому органі, відбулась до 20 лютого, а звітну декларацію з транспортного податку (далі – Декларація) вже подано, то до закінчення граничного строку її подання платником транспортного податку – юридичною особою Декларація подається з типом «*Звітна нова*». Якщо така перереєстрація автомобіля відбулась після закінчення граничного строку подання Декларації (після 20 лютого звітного року), платником транспортного податку – юридичною особою подається Декларація з типом «*Уточнююча*».

Відповідно такий платник транспортного податку подає до контролюючого органу за новим місцем обліку, що відповідає адміністративному району нової реєстрації автомобіля, Декларацію з типом «*Звітна*» відповідно до вимог та строків, визначених п.п. 267.6.4 п. 267.6. ст. 267 ПКУ.

Довідково: платники транспортного податку звітують за формою, встановленою наказом Міністерства фінансів України від 10.04.2015 № 415 «Про затвердження форми податкової декларації з транспортного податку», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28.04.2015 за № 474/26919 із змінами.

Прийнято рішення про припинення підприємницької діяльності: подання декларації з акцизного податку

Повідомляємо, що платники акцизного податку, визначені п.п. 212.1.15 п. 212.1 ст. 212 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), а також платники, які мають діючі (у тому числі призупинені) ліцензії на право здійснення діяльності з підакцизною продукцією, яка підлягає ліцензуванню згідно із законодавством, зобов'язані за кожний встановлений ПКУ звітний період подавати податкові декларації незалежно від того, чи провадили такі платники господарську діяльність у звітному періоді (п. 49.2¹ ст. 49 ПКУ).

При цьому Законом України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» із змінами та доповненнями визначено, що ліцензії на право здійснення діяльності з підакцизною продукцією, яка підлягає ліцензуванню згідно із законодавством, анулюються шляхом прийняття органом, який видав ліцензію, відповідного письмового розпорядження на підставі, зокрема, заяви суб'єкта господарювання або рішення про скасування державної

реєстрації суб'єкта господарювання. Ліцензія анулюється та вважається недійсною з моменту одержання суб'єктом господарювання письмового розпорядження про її анулювання.

Базовий податковий період для сплати акцизного податку відповідає календарному місяцю (п. 223.1 ст. 223 ПКУ).

Відповідно до п. 223.2 ст. 223 ПКУ платники акцизного податку, визначені п. 212.1 ст. 212 ПКУ (*крім імпортерів підакцизних товарів, зазначених у підпунктах 215.3.4, 215.3.5, 215.3.5¹, 215.3.5², 215.3.6, 215.3.7, 215.3.8 п. 215.3 ст. 215 ПКУ*), подають щомісяця не пізніше 20 числа наступного звітного (податкового) періоду контролюючому органу за місцем реєстрації декларацію з акцизного податку за формою, затвердженою у порядку, встановленому ст. 46 ПКУ.

Нормами ПКУ не передбачено окремих термінів подання декларації з акцизного податку у разі прийняття рішення про припинення підприємницької діяльності суб'єктом господарювання.

Спільна діяльність без утворення юрособи: хто є платником єдиного внеску?

Платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) є роботодавці – підприємства, установи та організації, інші юридичні особи, утворені відповідно до законодавства України, незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, які використовують працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами (*крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою – підприємцем (далі – ФОП), якщо виконувані роботи (надавані послуги) відповідають видам діяльності, відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та ФОП*), у тому числі філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи зазначених підприємств, установ і організацій, інших юридичних осіб, які мають окремий баланс і самостійно ведуть розрахунки із застрахованими особами.

Норми встановлені абзацом другим п. 1 частини 1 ст. 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464).

Згідно з п. 1 ст. 1130 глави 77 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV зі змінами та доповненнями (далі – ЦКУ) за договором про спільну діяльність сторони (учасники) зобов'язуються спільно діяти без створення юридичної особи для досягнення певної мети, що не суперечить законові.

Ведення бухгалтерського обліку спільного майна може бути довірено одному з учасників (частина друга ст. 1134 ЦКУ).

Згідно з п.п. 14.1.139 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України для цілей оподаткування дві чи більше особи, які здійснюють спільну діяльність без утворення юридичної особи, вважаються окремою особою у межах такої діяльності.

Облік результатів спільної діяльності ведеться платником податків, уповноваженим на це іншими сторонами згідно з умовами договору, окремо від обліку господарських результатів такого платника податків.

Отже, платником єдиного внеску під час виконання договорів про спільну діяльність без утворення юридичної особи є уповноважена особа – один з учасників такого договору про спільну діяльність без утворення юридичної особи, на якого згідно з умовами договору про спільну діяльність без утворення юридичної особи покладено обов'язок нарахування, утримання та внесення податків і зборів до бюджету.

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області. Ми в інтернет-просторі

[https://dp.tax.gov.ua/;](https://dp.tax.gov.ua/)

[https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/;](https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/)

<https://www.youtube.com/channel/UCIxiADrINbFo5dhZ3mQwVA>

Державна податкова служба України надає для тестування безкоштовне програмне рішення

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/426057.html> повідомила, що Законом України від 20 вересня 2019 року № 128-IX «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та інших законів України щодо детінізації розрахунків в сфері торгівлі і послуг» ДПС зобов'язано забезпечити безкоштовне програмне рішення для використання суб'єктами господарювання під час проведення розрахункових операцій.

Безкоштовне програмне рішення «Програмний реєстратор розрахункових операцій (тестова версія)» розміщене [тут: https://tax.gov.ua/baneryi/programni-rro/programniy-reestrator-rozrahunkovih-operatsiy/](https://tax.gov.ua/baneryi/programni-rro/programniy-reestrator-rozrahunkovih-operatsiy/) та пропонується для тестування усім суб'єктам господарювання, на яких поширюється дія Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг». Програмне рішення може використовуватись для реєстрації розрахункових операцій (формування розрахункових документів, фіскальних звітних чеків, їх направлення для фіскалізації на фіскальний сервер, надання фіскального чека покупцеві) та бути встановлене на будь-якому пристрої, що підтримує операційну систему Windows Vista SP2 і вище або Android 4.1 і вище.

Програмне рішення може використовуватись у період відсутності зв'язку з фіскальним сервером (режим офлайн).

Зареєструвати ПРРО (касу)/касира (електронну печатку) можна, використовуючи програмне забезпечення Електронного кабінету, або будь-яке інше програмне забезпечення, наявне у суб'єкта господарювання.

Реєстрація ПРРО здійснюється шляхом подання заяви про реєстрацію програмного реєстратора розрахункових операцій (форма J/F 1316602), що розміщена за посиланнями:

ftp://ftp.sta.gov.ua/reestr_form_zvitnyh_dokumentiv/j1316602.arj

ftp://ftp.sta.gov.ua/reestr_form_zvitnyh_dokumentiv/f1316602.arj

Реєстрація касира здійснюється шляхом подання повідомлення про надання інформації щодо кваліфікованого сертифіката відкритого ключа (форма J/F 1391801), що розміщене за посиланнями:

ftp://ftp.sta.gov.ua/reestr_form_zvitnyh_dokumentiv/j1391801.arj

ftp://ftp.sta.gov.ua/reestr_form_zvitnyh_dokumentiv/f1391801.arj

Тестування безкоштовного програмного рішення «Програмний реєстратор розрахункових операцій (тестова версія)» триватиме до 31.07.2020.

Щоденно з 8 год. 00 хв. до 20 год. 00 хв., починаючи з 15.07.2020, надається можливість тестувати роботу безкоштовного програмного рішення та направляти у разі наявності зауваження/пропозиції щодо його функціоналу на адресу: prgo@tax.gov.ua.

У разі виникнення технічних, методологічних запитань необхідно звертатись за телефоном: **0 800 501 007**.

Для надання інформаційної підтримки суб'єктам господарювання, які беруть участь у тестуванні програмних РРО, роботу Контакт-центру ДПС буде **подовжено до 20 год. 00 хв., починаючи з 15.07.2020**.

Інформація для платників збору за місяця для паркування транспортних засобів

Відповідно до п. п. 268¹.5.1 п. 268¹.5 ст. 268¹ Податкового кодексу України (далі – ПКУ) сума збору за місяця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

Податкові декларації за базовий звітний (податковий) період, що дорівнює календарному кварталу подаються протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) кварталу (п.п. 49.18.2 п. 49.18 ст. 49 ПКУ).

Згідно з абзацом першим п. 57.1 ст. 57 ПКУ платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого ПКУ для подання податкової декларації, крім випадків, встановлених ПКУ.

Якщо граничний строк сплати податкового зобов'язання припадає на вихідний або святковий день, останнім днем сплати податкового зобов'язання вважається операційний (банківський) день, що настає за вихідним або святковим днем (абзац тринадцятий п. 57.1 ст. 57 ПКУ).

Офіційна заробітна плата дає право на отримання податкової знижки за витратами на пожертвування

Криворізьке північне управління нагадує, що платники податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) мають право включити до податкової знижки у зменшення оподатковуваного доходу платника податку на доходи фізичних осіб суму коштів або вартість майна, перерахованих (переданих) платником ПДФО у вигляді пожертвувань або благодійних внесків неприбутковим організаціям, зареєстрованим в Україні та внесеним до Реєстру неприбуткових організацій та установ на дату перерахування (передачі) таких коштів та майна, у розмірі, що не перевищує 4 % суми його загального оподатковуваного доходу такого звітного року.

Норми встановлені п.п. 166.3.2 п. 166.3 ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача), а також копіями договорів за їх наявності в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги) (п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Податкова знижка для фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання, – це документально підтверджена сума (вартість) витрат платника ПДФО – резидента у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) у резидентів – фізичних або юридичних осіб протягом звітного року, на яку дозволяється зменшення його загального річного оподатковуваного доходу, одержаного за наслідками такого звітного року у вигляді заробітної плати, у випадках, визначених ПКУ (п.п. 14.1.170 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

При цьому заробітна плата для цілей розділу IV ПКУ – це основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику ПДФО у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом (п.п. 14.1.48 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Отже, з метою розрахунку витрат, дозволених для включення до податкової знижки у зменшення оподатковуваного доходу платника ПДФО за наслідками звітного податкового року у вигляді суми коштів або вартості майна, наданих у якості пожертвувань та благодійних внесків, фізична особа враховує дохід у вигляді заробітної плати.

Закон України № 466: на основні засоби за період їх модернізації амортизація не нараховується

Відповідно до п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень ПКУ.

Порядок розрахунку амортизації основних засобів або нематеріальних активів для визначення об'єкта оподаткування встановлено п. 138.3 ст. 138 ПКУ.

Законом України від 16 січня 2020 року № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466) внесено зміни, зокрема до ст. 138 ПКУ

Згідно з оновленим Законом № 466 п.п. 138.3.1 п. 138.3 ст. 138 ПКУ розрахунок амортизації основних засобів та нематеріальних активів здійснюється відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням обмежень, встановлених п.п. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 ПКУ, підпунктами 138.3.2 – 138.3.4 п. 138.3 ст. 138 ПКУ. При такому розрахунку застосовуються методи нарахування амортизації, передбачені національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку.

Для розрахунку амортизації відповідно до положень п. 138.3 ст. 138 ПКУ визначається вартість основних засобів та нематеріальних активів **без урахування їх переоцінки (уцінки, дооцінки)**, проведеної відповідно до положень бухгалтерського обліку.

Амортизація не нараховується за період невикористання (експлуатації) основних засобів у господарській діяльності у зв'язку з їх модернізацією, реконструкцією, добудовою, дообладнанням та консервацією.

Отже, якщо основні засоби не використовуються у господарській діяльності платника податку у зв'язку з їх модернізацією, реконструкцією, добудовою, дообладнанням та консервацією, то у податковому обліку амортизація на такі основні засоби не нараховується.

Трудові відносини: роботодавці мають право працевлаштовувати іноземців

Статтею 42 Закону України від 05 липня 2012 року № 5067-VI «Про зайнятість населення» із змінами (далі – Закон № 5067) встановлено, що роботодавці мають право працевлаштовувати іноземців на роботу на підставі спеціального дозволу, що видається територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Робота іноземця без оформлення дозволу на працевлаштування є порушенням закону, за яке законодавством передбачена відповідальність.

Але, відповідно до п. 6 ст. 42 Закону № 5067 роботодавці мають право на застосування праці іноземців без дозволу на працевлаштування:

- ▶ іноземців, які постійно проживають в Україні;
- ▶ іноземців, які набули статусу біженця відповідно до законодавства України або одержали дозвіл на імміграцію в Україну;
- ▶ іноземців, яких визнано особами, що потребують додаткового захисту, або яким надано тимчасовий захист в Україні;
- ▶ представників іноземного морського (річкового) флоту та авіакомпаній, які обслуговують такі компанії на території України;
- ▶ працівників закордонних засобів масової інформації, акредитованих для роботи в Україні;
- ▶ спортсменів, які набули професійного статусу, артистів та працівників мистецтва для роботи в Україні за фахом;
- ▶ працівників аварійно-рятувальних служб для виконання термінових робіт;
- ▶ працівників іноземних представництв, які зареєстровані на території України в установленому законодавством порядку;
- ▶ священнослужителів, які є іноземцями і тимчасово перебувають в Україні на запрошення релігійних організацій для провадження канонічної діяльності лише у таких організаціях з офіційним погодженням з органом, який здійснив реєстрацію статуту (положення) відповідної релігійної організації;
- ▶ іноземців, які прибули в Україну для участі у реалізації проектів міжнародної технічної допомоги;
- ▶ іноземців, прибули в Україну для провадження викладацької та/або наукової діяльності у закладах фахової передвищої та вищої освіти на їх запрошення;
- ▶ інших іноземців у випадках, передбачених законами та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

У разі зупинення реєстрації податкових накладних, платнику ПДВ необхідно надати пакет документів

У разі зупинення реєстрації податкової накладної/ розрахунку коригування (далі – ПН/РК) в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) платник ПДВ може подати письмові пояснення та копії документів.

Платник ПДВ має право подати письмові пояснення та копії документів до декількох ПН/РК, якщо такі ПН/РК складено на одного отримувача – платника ПДВ за одним і тим самим договором, або якщо в таких ПН/РК відображено один тип операції (з однаковими кодами товарів згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТ ЗЕД) або кодами послуг згідно з Державним класифікатором продукції та послуг (ДКПП)).

Інформація та копії документів подаються платником ПДВ до ДПС в електронній формі засобами електронного зв'язку з урахуванням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронні довірчі послуги» та Порядку обміну електронними документами з контролюючими органами, затвердженого Міністерством фінансів України.

Документами, необхідними для розгляду питання виключення платника ПДВ з переліку платників, які відповідають критеріям ризиковості платника ПДВ, можуть бути:

- ▶ договори, зокрема зовнішньоекономічні контракти, з додатками до них;
- ▶ договори, довіреності, акти керівного органу платника ПДВ, якими оформлено повноваження осіб, які одержують продукцію в інтересах платника ПДВ для здійснення операції;
- ▶ первинні документи щодо постачання/придбання товарів/послуг, зберігання і транспортування, навантаження, розвантаження продукції, складські документи (інвентаризаційні описи), у тому числі рахунки-фактури / інвойси, акти приймання-передачі товарів (робіт, послуг) з урахуванням наявних типових форм та галузевої специфіки, накладні;
- ▶ розрахункові документи та/або банківські виписки з особових рахунків;
- ▶ документи щодо підтвердження відповідності продукції (декларації про відповідність, паспорти якості, сертифікати відповідності), наявність яких передбачено договором та/або законодавством;
- ▶ інші документи, що підтверджують невідповідність платника податку критеріям ризиковості платника ПДВ.

Норми визначені постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2019 року № 1165 «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних».

З 01 січня 2021 року запроваджується єдиний рахунок для сплати податків і зборів та єдиного внеску

Згідно із законами України від 04 жовтня 2019 року № 190-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо запровадження єдиного рахунку для сплати податків і зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами (далі – Закон № 190) та від 13 квітня 2020 року № 559-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження єдиного рахунку для сплати податків і зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» з 01.01.2021 запроваджується єдиний рахунок для сплати податків і зборів та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок).

Рахунок буде застосовуватися за бажанням платників.

Постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2020 року № 321 затверджено Порядок функціонування єдиного рахунка та виконання норм статті 35¹ Податкового кодексу України центральними органами виконавчої влади (далі – Порядок № 321).

Єдиний рахунок запроваджено для сплати податків і зборів та єдиного внеску і інших платежів, які контролюються органами ДПС.

Відповідно до п. 5 Порядку № 321 Державна казначейська служба України (далі – Казначейство) на ім'я ДПС відкриє єдиний рахунок за субрахунком відповідно до плану рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, затвердженого Міністерством фінансів України.

На офіційному вебсайті Міністерства фінансів України за посиланням https://mof.gov.ua/uk/decrees_2020-412 розміщено наказ від 25.05.2020 № 238 «Про внесення змін до пункту 1.2 розділу I Порядку відкриття та закриття рахунків у національній валюті в органах Державної казначейської служби», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 13.07.2020 за № 649/34932 (далі – Наказ № 238).

Наказом № 238 передбачається, що єдиний рахунок, який відкриватиметься Казначейством, належатиме до небюджетних рахунків. Крім того, цей рахунок буде віднесено до рахунків зі спеціальним режимом використання.

Єдиний рахунок для сплати податків та єдиного внеску буде відкриватися відповідно до розділу V Порядку № 321.

Для того, щоб сплачувати податки, збори та єдиний внесок на єдиний рахунок, платник має повідомити про це контролюючі органи. Якщо ж платник вирішує сплачувати податки, збори та єдиний внесок як і раніше, то такий платник має повідомити органи ДПС про відмову.

Повідомлення про використання або відмову від використання єдиного рахунка подається платником в електронній формі через Електронний кабінет.

Платник має право повідомити про використання або про відмову від використання єдиного рахунку один раз протягом календарного року.

Якщо платник – юридична особа має відокремлені підрозділи, то повідомлення про використання або про відмову від використання єдиного рахунку подається такою юридичною особою за кожним відокремленим підрозділом окремо.

Використання єдиного рахунку платником розпочинається з робочого дня за днем подання ним повідомлення про використання єдиного рахунка.

Наказ № 238 набере чинності одночасно з набранням чинності Законом № 190, а саме з **01.01.2021**.

Закон України № 466: зміни у поверненні помилково сплачених коштів для платників ПДВ

Інформуємо, що умови повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені визначено ст. 43 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Законом України від 16 січня 2020 року № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466) внесено зміни, зокрема до ст. 43 ПКУ.

Так, відповідно до нової редакції п. 43.3 ст. 43 ПКУ обов'язковою умовою для здійснення повернення сум грошового зобов'язання та пені є подання платником податків заяви про таке повернення (*крім повернення надміру утриманих (сплачених) сум податку з доходів фізичних осіб, які розраховуються контролюючим органом на підставі поданої платником податків податкової декларації за звітний календарний рік шляхом проведення перерахунку за загальним річним оподатковуваним доходом платника податку*) протягом 1 095 днів від дня виникнення помилково та/або надміру сплаченої суми та/або пені.

Платник податків подає заяву про повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені (далі – Заява) у довільній формі, в якій зазначає напрям перерахування коштів: на поточний рахунок платника податків в установі банку; на погашення грошового зобов'язання та/або податкового боргу з інших платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, незалежно від виду бюджету; повернення у готівковій формі коштів за чеком у разі відсутності у платника податків рахунка в банку (п. 43.4 ст. 43 ПКУ).

Інші напрямки повернення платнику податків помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені ПКУ не визначені.

Пунктом 43.4¹ ст. 43 ПКУ встановлено, що у разі повернення надміру сплачених податкових зобов'язань з ПДВ, зарахованих до бюджету з рахунка платника ПДВ у Системі електронного адміністрування ПДВ (далі – СЕА ПДВ) у порядку, визначеному п. 200¹.5 ст. 200¹ ПКУ, такі кошти підлягають поверненню виключно на рахунок платника у СЕА ПДВ, а у разі його відсутності на момент звернення платника податків із заявою на повернення надміру сплачених податкових зобов'язань з ПДВ чи на момент фактичного повернення коштів – шляхом перерахування на поточний рахунок платника податків в установі банку.

Також Законом № 466 п. 43.4¹ ст. 43 ПКУ доповнено новим абзацом, відповідно до якого повернення у випадках, визначених законодавством, сум ПДВ, контроль за справлянням яких покладено на контролюючий орган, визначений п.п. 41.1.2 п. 41.1 ст. 41 ПКУ, при ввезенні товарів на митну територію України здійснюється в частині, що не перевищує суму, обчислену відповідно до п. 200¹.3 ст. 200¹ ПКУ на момент оформлення митної декларації/аркуша коригування, на підставі яких здійснюватиметься таке повернення.

Державна податкова служба України надає опис API фіскального сервера (Єдине вікно подання електронної звітності)

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/425788.html> повідомила, що у межах реалізації вимог Закону України від 20 вересня 2019 року № 128-IX «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та інших законів України щодо детінізації розрахунків в сфері торгівлі і послуг», який набирає чинності з 01.08.2020, ДПС надає для тестування API фіскального сервера (Єдине вікно подання електронної звітності), яке поряд із API фіскального сервера

(Електронний кабінет)», що вже тестується (розміщене [тут](#)), забезпечуватиме інтеграцію програмних реєстраторів розрахункових операцій з фіскальним сервером ДПС.

Опис API фіскального сервера (Єдине вікно подання електронної звітності), XML формати електронних документів на підставі яких здійснюється обмін електронними документами між ПРРО та фіскальним сервером, розміщені [тут](#).

Тестування цього API триватиме до 31.07.2020.

До участі у ньому запрошуються усі зацікавлені суб'єкти господарювання. У цей період надаватиметься можливість щоденно (протягом дня з 8 год. 00 хв. до 20 год. 00 хв.) тестувати роботу API та направляти на адресу: prro@tax.gov.ua зауваження/пропозиції щодо його функціоналу.

У разі виникнення технічних, методологічних запитань звертайтеся за телефоном **0 800 501 007**.

Надходження ЄСВ за перше півріччя 2020 року перевищили минулорічний показник на 208,8 млн гривень

Протягом січня – червня 2020 року надходження по єдиному внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від платників податків Дніпропетровщини (далі – єдиний внесок) склали 7 млрд 967,6 млн гривень.

Цей показник перевищує минулорічну суму сплати єдиного внеску за аналогічний період на 208,8 млн гривень.

Протягом червня 2020 року фактичні надходження єдиного внеску склали 1 млрд 460,3 млн гривень.

Станом на 01 липня 2020 року згідно з інформаційною базою Головного управління ДПС у Дніпропетровській області кількість платників єдиного внеску становить 365 тисяч.

Деклараційна кампанія-2020: громадяни задекларували 94,5 млрд гривень, або на 11 млрд грн більше минулого року

30 червня завершилась кампанія декларування громадянами доходів, отриманих у 2019 році. Цьогорічна деклараційна кампанія мала свої відмінності від попередніх років. У зв'язку із введенням у країні карантинних заходів термін для подання декларацій про майновий стан і доходи був продовжений. Крім того, значно ускладнився процес декларування, оскільки переважна частина громадян подає декларації у паперовому вигляді.

Проте, незважаючи на складну ситуацію, громадянами продемонстровано сумлінне ставлення до конституційного обов'язку – з початку року до контролюючих органів подано майже 505 тис. декларацій про майновий стан і доходи.

Загальний задекларований платниками податків дохід склав 94,5 млрд грн, що майже на 11 млрд грн, або на 13 відсотків більше ніж за аналогічний період минулого року.

Найбільші суми доходів задекларовано платниками податків м. Києва - 43,5 млрд грн, **Дніпропетровської** – 7,5 млрд грн, Київської – 5,3 млрд грн, Харківської – 4,6 млрд грн та Одеської – 4,3 млрд грн областей.

Податкові зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб платниками податків визначено у сумі 2,7 млрд. грн., з військового збору – 0,4 млрд. грн.

Слід відмітити, що значний приріст податку до сплати визначено громадянами Дніпропетровщини (+71,5 млн грн), Київщини (+37,8 млн грн) та Львівщини (+27,2 млн грн).

Надходження податку на доходи фізичних осіб від сплати задекларованих громадянами доходів є одним з резервів наповнення місцевих бюджетів. У досить складний для країни час громадяни мають розуміти, що, подаючи декларацію та сплачуючи цей податок, вони підтримують саме місцевий бюджет, який формує соціальну політику регіону.

Звертаємо увагу, що останній день сплати податкових зобов'язань 30 вересня 2020 року.

У Головному управлінні ДПС у Дніпропетровській області відбувся сеанс телефонного зв'язку «гаряча лінія» на тему «Податківці для молоді: відповідаємо на актуальні питання оподаткування»

У Головному управлінні ДПС у Дніпропетровській області (далі – ГУ ДПС) відбувся сеанс телефонного зв'язку «гаряча лінія» на тему «Податківці для молоді: відповідаємо на актуальні питання оподаткування».

На питання платників відповідала начальник управління комунікацій ГУ ДПС Осипова Манушак.

Наводимо питання, які розглядалися під час сеансу телефонного зв'язку «гаряча лінія».

Питання 1. Вітаю. У мене питання: яким чином діти до 14 років мають можливість отримати відомості про джерела і суми виплачених їм доходів?

Відповідь. Вітаю.

Всі фізичні особи – платники податків та зборів реєструються у контролюючих органах шляхом включення відомостей про них до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків (далі – Державний реєстр) у порядку, визначеному Податковим кодексом України (далі – ПКУ)(п. 63.5 ст. 63 ПКУ).

Згідно з частиною другою ст. 14 Сімейного кодексу України від 10 січня 2002 року № 2947-III зі змінами та доповненнями якщо дитина або особа, дієздатність якої обмежена, не може самостійно здійснювати свої права, ці права здійснюють батьки, опікун або самі ці особи за допомогою батьків чи піклувальника.

Порядок реєстрації фізичних осіб у Державному реєстрі, а також порядок отримання відомостей з Державного реєстру, регулюється Положенням про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822 (далі – Положення № 822).

Фізична особа незалежно від віку (як резидент, так і нерезидент), яка не включена до Державного реєстру, зобов'язана особисто або через представника подати до відповідного контролюючого органу облікову картку фізичної особи – платника податків за формою № 1ДР (далі – Облікова картка № 1ДР) (додаток 2 до Положення № 822), яка є водночас заявою для реєстрації у Державному реєстрі, та пред'явити документ, що посвідчує особу, який містить необхідні для реєстрації реквізити (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дату народження, місце народження, місце проживання, громадянство) (п. 1 розділу VII Положення № 822).

Облікові картки за формою № 1ДР малолітніх осіб (до 14 років) подаються одним із батьків (усиновителем, опікуном, піклувальником) за наявності свідоцтва про народження дитини та документа, що посвідчує особу одного із батьків (усиновителя, опікуна, піклувальника) (п. 4 розділу VII Положення № 822).

Згідно з п. 4 розділу X Положення № 822 для отримання відомостей про себе з Державного реєстру фізична особа звертається особисто або через представника до контролюючого органу за своєю податковою адресою (місцем

проживання) або до будь-якого контролюючого органу у разі, якщо фізична особа тимчасово перебуває за межами населеного пункту проживання, подає документ, що посвідчує особу, та заяву щодо отримання відомостей з Державного реєстру про суми/джерела виплачених доходів та утриманих податків (далі – Заява за формою № 10ДР) (додаток 14 до Положення № 822).

Таким чином, для отримання відомостей з Державного реєстру про джерела/суми доходів, які виплачені малолітнім дітям (до 14 років), їх батькам (усиновителям, опікунам, піклувальникам) необхідно звернутися особисто до контролюючого органу за податковою адресою (місцем проживання) дитини або до будь-якого контролюючого органу (у разі тимчасового перебування за межами населеного пункту проживання) та подати Заяву за формою № 10ДР. Така Заява подається за наявності документа, що посвідчує особу одного з батьків (усиновителя, опікуна, піклувальника), та свідоцтва про народження дитини.

У Заяві за формою № 10ДР зазначаються, зокрема:

- ▶ у графі «Особисті дані заявника» – реєстраційний номер облікової картки дитини та прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) згідно з даними свідоцтва про народження дитини;
- ▶ у графі «Адреса реєстрації місця проживання» – адреса реєстрації місця проживання дитини;
- ▶ у графі «Документ, що посвідчує особу» – реквізити свідоцтва про народження дитини (назву документа, серію (за наявності), номер, дату видачі та орган, що видав документ);
- ▶ у графі «Контактна інформація» – мобільний або домашній телефон одного з батьків (усиновителя, опікуна, піклувальника);
- ▶ у графі «Інформація щодо представника (якщо Заява подається такою особою)» – реєстраційні дані та дані документа, що посвідчують особу одного з батьків (усиновителя, опікуна, піклувальника).

Питання 2. Добрий день! Хочу дізнатись, які заклади відносяться до вітчизняних закладів з метою отримання податкової знижки за навчання?

Відповідь. Вітаю.

Платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) має право включити до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу платника ПДФО за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати у вигляді суми коштів, сплачених платником ПДФО на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника ПДФО та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення (п.п. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ).

Суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації конституційного права людини на освіту, прав та обов'язків фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у реалізації цього права, а також компетенцію державних органів та органів місцевого самоврядування у сфері освіти регулює Закон України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2145) та спеціальні закони України:

- ◀ від 22 червня 2000 року № 1841-III «Про позашкільну освіту» із змінами та доповненнями;
- ◀ від 11 липня 2001 року № 2628-III «Про дошкільну освіту»;
- ◀ від 16 січня 2020 року № 463-IX «Про повну загальну середню освіту»;
- ◀ від 10 лютого 1998 року № 103/98-ВР «Про професійну (професійно-технічну) освіту» із змінами та доповненнями;
- ◀ від 01 липня 2014 року № 1556-VII «Про вищу освіту» із змінами та доповненнями.

Спеціальними законами визначено структуру та типи закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти.

Юридична особа має статус закладу освіти, якщо основним видом діяльності є освітня діяльність (ст. 22 Закону № 2145).

Права та обов'язки закладу освіти, передбачені Законом № 2145 та іншими законами України, має також фізична особа – підприємець або структурний підрозділ юридичної особи приватного чи публічного права, основним видом діяльності якого є освітня діяльність.

Разом з тим, відповідно до п. 5 частини першої ст. 1 та п. 6 частини першої ст. 7 Закону України від 02 березня 2015 року № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» із змінами та доповненнями ліцензія – це право суб'єкта господарювання на провадження виду господарської діяльності або частини виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, зокрема освітньої діяльності, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених спеціальними законами у сфері освіти.

Отже, з метою отримання податкової знижки за навчання, до вітчизняних відносяться заклади дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти, основним видом діяльності яких є освітня діяльність. Типи закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти визначено спеціальними законами.

Питання 3. Добрий день! Моя дочка (16 років) отримала у спадщину будинок від тітки. Мене цікавить питання, яким чином сплатити податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, якщо будинок перебуває у власності неповнолітньої особи?

Відповідь. Добрий день!

Відповідно до ст. 6 Сімейного кодексу України від 10 січня 2002 року № 2947-III зі змінами та доповненнями правовий статус дитини має особа до досягнення нею повноліття.

Неповнолітньою вважається дитина у віці від чотирнадцяти до вісімнадцяти років.

Грошові зобов'язання неповнолітніх осіб виконуються їх батьками (усиновителями), опікунами (піклувальниками) до набуття неповнолітніми особами цивільної дієздатності в повному обсязі.

Батьки (усиновителі) неповнолітніх і неповнолітні у разі невиконання грошових зобов'язань неповнолітніх несуть солідарну майнову відповідальність за погашення грошових зобов'язань та/або податкового боргу (п. 99.2 ст. 99 Податкового кодексу України).

Питання 4. Доброго дня! Я отримав молодіжний житловий кредит. Чи маю я право на податкову знижку?

Відповідь. Добрий день!

Підпунктом 166.3.1 п. 166.3 ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) має право включити до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу платника ПДФО за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати, зокрема частину суми процентів, сплачених цим платником за користування іпотечним житловим кредитом, що визначається відповідно до ст. 175 ПКУ.

Так, платник ПДФО – резидент має право включити до податкової знижки частину суми процентів за користування іпотечним житловим кредитом, наданим позичальнику в національній або іноземній валютах, фактично сплачених протягом звітного податкового року (п. 175.1 ст. 175 ПКУ).

Тобто, повернення ПДФО може здійснюватися лише у межах сум, які фактично надійшли до бюджету від конкретного платника ПДФО у звітному році.

Таким чином, якщо умовами молодіжного житлового кредиту передбачено повну або часткову компенсацію за рахунок бюджетних коштів відсотків за таким кредитом, то претендувати на податкову знижку одержувач такого молодіжного кредиту може тільки у частині особисто сплачених ним процентів, але при дотриманні інших умов, виконання яких є обов'язковим для отримання права на податкову знижку.

При повній компенсації процентів за кредитом за рахунок бюджетних коштів платник ПДФО не має законодавчих підстав на податкову знижку за таким кредитним договором.

Питання 5. Добрий день! Я студент і отримую стипендію. Чи підлягає оподаткуванню ПДФО та військовим збором сума стипендії, яка виплачується мені за рахунок коштів юридичної особи відповідно до угоди, укладеної між навчальним закладом та юридичною особою?

Відповідь. Вітаю!

Відповідно до ст. 53 Закону України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» із змінами та доповненнями студенти мають гарантоване державою право на забезпечення стипендіями у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Порядок призначення і виплати стипендій затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2004 року № 882 «Питання стипендіального забезпечення» із змінами та доповненнями (далі – Порядок № 882).

Пунктом 1 Порядку № 882 визначено коло осіб, які навчаються у навчальних закладах або наукових установах за державним (регіональним) замовленням за рахунок коштів загального фонду державного (відповідного місцевого) бюджету.

Водночас п. 2 Порядку № 882 передбачено, що учням, студентам, курсантам невійськових вищих навчальних закладів, слухачам, клінічним ординаторам, асистентам-стажистам, аспірантам і докторантам, які навчаються згідно з угодами, укладеними між навчальними закладами та фізичними або юридичними особами, стипендії можуть виплачуватися за рахунок коштів таких осіб, якщо це передбачено умовами укладеної угоди.

Оподаткування доходів фізичних осіб регулюється розділом IV Податкового кодексу України (далі – ПКУ), відповідно до п. 163.1 ст. 163 якого об'єктом оподаткування резидента є, зокрема, загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до якого включаються інші доходи, *крім зазначених у ст. 165 ПКУ*.

Статтею 165 ПКУ визначено перелік доходів, які не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО), тобто не підлягають оподаткуванню у джерела виплати.

Так, згідно з п.п. 165.1.26 п. 165.1 ст. 165 ПКУ до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника ПДФО не включається сума стипендії (включаючи суму її індексації, нараховану відповідно до закону), яка виплачується учню, студенту, курсанту військових навчальних закладів, ординатору, аспіранту або ад'юнкту, але не вище ніж сума, визначена в абзаці першому п.п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ: сума, що дорівнює розміру місячного прожиткового мінімуму, діючого для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженого на 1,4 та округленого до найближчих 10 грн (у 2020 році – 2 940 грн на місяць (2 102 грн. x 1,4)).

Сума перевищення за її наявності підлягає оподаткуванню під час її нарахування (виплати) за ставкою, визначеною п. 167.1 ст. 167 ПКУ, тобто 18 %.

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) ПДФО до бюджету здійснюються у порядку, встановленому ст. 168 ПКУ.

Податковий агент, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника ПДФО, зобов'язаний утримувати ПДФО із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку ПДФО, визначену ст. 167 ПКУ (п.п. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 ПКУ).

Слід зазначити, що доходи, визначені ст. 163 ПКУ, є об'єктом оподаткування також військовим збором (п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX ПКУ).

Ставка військового збору становить 1,5 % об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX ПКУ (п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX ПКУ).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) військового збору до бюджету здійснюються у порядку, встановленому ст. 168 ПКУ (п.п. 1.4 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX ПКУ).

Враховуючи викладене, сума стипендії, яка виплачується учню, студенту, курсанту військових навчальних закладів, ординатору, аспіранту або ад'юнкту за рахунок коштів юридичної особи відповідно до угоди, укладеної між навчальним закладом та юридичною особою, не підлягає оподаткуванню ПДФО у розмірі, що не перевищує суми граничного розміру доходу, визначеного згідно з абзацом першим п.п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ (у 2020 році – 2 940 грн.), а сума перевищення оподатковується ПДФО за ставкою 18 % та військовим збором за ставкою 1,5 %.

Закон України №466: зміни для платників єдиного податку у частині справляння земельного податку

Законом України від 16 січня 2020 року № 466-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» внесено зміни, зокрема до п.п. 4 п. 297.1 ст. 297 Податкового кодексу України, відповідно до якого платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з податку на майно в частині

земельного податку за земельні ділянки, що використовуються платниками єдиного податку першої – третьої груп для провадження господарської діяльності (крім діяльності з надання земельних ділянок та/або нерухомого майна, що знаходиться на таких земельних ділянках, в оренду (найм, позиčku)) та платниками єдиного податку четвертої групи для ведення сільськогосподарського товаровиробництва. Такі нововведення вступили в дію з **01 липня 2020 року**.

Зміни, передбачені вищезазначеним законом для платників єдиного податку першої – третьої груп, які є власниками чи землекористувачами земельних ділянок, не звільняють таких платників від нарахування та сплати земельного податку за ділянки, що надаються в оренду (наймання, позиčku), а також за ділянки, на яких розташовані об'єкти нерухомості, надані в оренду (наймання, позиčku).

З урахуванням вищевикладеного, платники єдиного податку першої – третьої груп, які з **01 липня 2020 року** є платниками земельного податку, у зв'язку з внесеними законодавчими змінами подають звітну податкову декларацію з плати за землю (якщо така декларація не подавалась з початку року), або проводять уточнення даних річної податкової декларації, поданої на початку року, але не пізніше 20.08.2020.

За відокремлені підрозділи юридична особа сплачує ПДФО до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого підрозділу

Нагадуємо, що порядок сплати податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) передбачений ст. 168 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Нарахування, утримання та сплата військового збору до бюджету також здійснюється у порядку, встановленому ст. 168 ПКУ, за ставкою, визначеною п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ (п.п. 1.4 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX ПКУ).

Такий порядок застосовується всіма юридичними особами, у тому числі такими, що мають філії, відділення, інші відокремлені підрозділи, що розташовані на території іншої територіальної громади, ніж така юридична особа, а також відокремленими підрозділами, яким в установленому порядку надано повноваження щодо нарахування, утримання і сплати (перерахування) до бюджету податку (далі – відокремлений підрозділ) (п.п. 168.4.2 п. 168.4 ст. 168 ПКУ).

Відповідно до ст. 64 Бюджетного кодексу України ПДФО, який сплачується податковим агентом – юридичною особою (її філією, відділенням, іншим відокремленим підрозділом) чи представництвом нерезидента – юридичної особи, зараховується до відповідного місцевого бюджету за її місцезнаходженням (розташуванням) в обсягах ПДФО, нарахованого на доходи, що сплачуються фізичній особі.

Згідно з п.п. 168.4.3 п. 168.4 ст. 168 ПКУ суми ПДФО, нараховані відокремленим підрозділом на користь фізичних осіб, за звітний період перераховуються до відповідного бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

У разі якщо відокремлений підрозділ не уповноважений нараховувати (сплачувати) ПДФО за такий відокремлений підрозділ, усі обов'язки податкового агента виконує юридична особа. ПДФО, нарахований працівникам відокремленого підрозділу, перераховується до відповідного бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

Звертаємо увагу, що відповідно до п. 63.3 ст. 63 ПКУ з метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік у контролюючих органах за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем проживання особи (основне місце обліку), а також за місцем розташування їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність.

Платник податків зобов'язаний стати на облік у відповідних контролюючих органах за основним та неосновним місцем обліку, повідомляти про всі об'єкти оподаткування і об'єкти, пов'язані з оподаткуванням, контролюючі органи за основним місцем обліку згідно з порядком обліку платників податків.

У контролюючому органі за неосновним місцем обліку платник податків сплачує всі податки та збори, які згідно з законодавством мають сплачуватись на території адміністративно-територіальної одиниці, що відповідає неосновному місцю обліку, щодо таких податків, подає податкові декларації (розрахунки, звіти) та виконує інші обов'язки платника податків, а контролюючий орган стосовно платника податків здійснює адміністрування таких податків, зборів.

Отже, якщо юрособа створює виробничі структурні підрозділи із використанням праці найманих осіб за місцезнаходженням (розташуванням) на іншій території, ніж така юрособа і не уповноважені нею нараховувати (сплачувати) ПДФО, то такий платник податків зобов'язаний стати на облік за неосновним місцем обліку у відповідних контролюючих органах за місцезнаходженням таких об'єктів та перераховувати ПДФО до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого підрозділу.

Оподаткування доходів, отриманих студентами під час трудової діяльності

Криворізьке північне управління звертає увагу, що доходи, отримані студентами під час трудової діяльності підлягають оподаткуванню.

Так, студенти мають можливість виконувати роботу за трудовими або за цивільно-правовими договорами.

Відповідно до ст. 21 Кодексу законів про працю України трудовий договір – це угода між працівником і роботодавцем, за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, з підляганням внутрішньому трудовому розпорядку, а роботодавець зобов'язується виплачувати працівнику заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, які передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін.

До початку роботи працівника за укладеним трудовим договором роботодавець повинен подати до територіальних органів Державної податкової служби, за місцем обліку його, як платника єдиного соціального внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), повідомлення про прийняття такого працівника на роботу.

Заробітна плата, відпустки працівникам, що здійснюють діяльність за трудовим договором, а також виплати, нараховані відповідно до умов такого договору, оподатковуються у загальному порядку:

- ▶ єдиним внеском за ставкою 22 %;
- ▶ податком на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) за ставкою 18 %;
- ▶ військовим збором за ставкою 1,5 %.

До доходу, отриманого такими особами, застосовується податкова соціальна пільга, за умови своєчасного подання заяви на її використання і якщо не перевищується законодавчо встановлена межа (п.п.169.4.1 ст.169 Податкового кодексу України).

Також роботу можливо виконувати і на умовах цивільно-правового договору.

Згідно з ст. 626 Цивільного кодексу України цивільно-правовий договір – це домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. Найпоширенішими є договори на виконання робіт (договори підряду) та на надання послуг. За цивільно-правовим договором підрядник, на відміну від працівника, не підпорядковується правилам внутрішнього трудового розпорядку, він сам організовує і виконує свою роботу.

Якщо укладається договір цивільно-правового характеру, то повідомлення до органу ДПС про прийняття працівника на роботу не надається і запис про виконання роботи у трудовій книжці не зазначається.

Сума доходу, одержаного платником ПДФО за цивільно-правовим договором, оподатковується ПДФО за ставкою 18 %, військовим збором за ставкою 1,5 % та єдиним внеском за ставкою 22 %.

Для списання заборгованості з єдиного внеску необхідно подати заяву

Законом України від 13 травня 2020 року № 592-ІХ «Про внесення змін до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо усунення дискримінації за колом платників»

(далі – Закон № 592) внесено зміни, зокрема до розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами і доповненнями (далі – Закон № 2464), який доповнено п. 9¹⁵.

Вищезазначений пункт набрав чинності з 03.06.2020.

Згідно з п. 9¹⁵ розділу VIII Закону № 2464 підлягають списанню за заявою платника та у порядку, визначеному Законом № 2464, несплачені станом на день набрання чинності Законом № 592 з урахуванням особливостей, визначених цим пунктом, суми недоїмки, нараховані платникам єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), зазначеним у пунктах 4 (крім фізичних осіб – підприємців (далі – ФОП), які обрали спрощену систему оподаткування) та 5 частини 1 ст. 4 Закону № 2464, за період з 01 січня 2017 року до дня набрання чинності Законом № 592, а також штрафи та пеня, нараховані на ці суми недоїмки, у разі якщо такими платниками не отримано дохід (прибуток) від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб, та за умови подання протягом 90 календарних днів з дня набрання чинності Законом № 592:

а) платниками єдиного внеску, зазначеними у п. 4 частини 1 ст. 4 Закону № 2464, тобто ФОП, крім ФОП, які обрали спрощену систему оподаткування, – державному реєстратору за місцем знаходження реєстраційної справи ФОП заяви про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності та до контролюючого органу – звітності відповідно до вимог частини другої ст. 6 Закону № 2464 за період з 01 січня 2017 року до дня набрання чинності Законом № 592. Зазначена звітність подається платником виключно у випадку, якщо вона не була подана раніше;

б) платниками, зазначеними у п. 5 частини 1 ст. 4 Закону № 2464, тобто особами, які провадять незалежну професійну діяльність, – до контролюючого органу за основним місцем обліку заяви про зняття з обліку як платника єдиного внеску та звітності відповідно до вимог частини другої ст. 6 Закону № 2464 за період з 01 січня 2017 року до дня набрання чинності Законом № 592. Зазначена звітність подається платником виключно у випадку, якщо вона не була подана раніше.

У разі порушення нових правил застосування РРО з 01.08.2020 законодавством передбачені штрафні санкції

Криворізьке північне управління нагадує платникам податків, що законами України від 20 вересня 2019 року № 128-ІХ «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та інших законів України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг» (із змінами) та № 129-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг» (із змінами) запроваджується ряд новацій, зокрема у сфері застосування реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО).

За незастосування РРО або програмних РРО, застосування їх з порушенням встановлених вимог законодавством передбачаються штрафні (фінансові) санкції.

Слід зазначити, що введення нових розмірів штрафів планувалось з 19.04.2020, але Законом України від 17 березня 2020 року № 533-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» терміни застосування штрафних санкцій було перенесено.

Так, штраф у розмірі **10 %** (за перше порушення) і **50 %** (за кожне наступне порушення) вартості проданих з порушенням товарів (робіт, послуг) застосовуватиметься з **01.08.2020**.

З 01.01.2021 розмір штрафу становитиме **100 %** і **150 %** вартості проданих з порушенням товарів (робіт, послуг) за перше й наступне порушення відповідно.

Водночас звертаємо увагу, що додаткових штрафних санкцій до вже передбачених Законом України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами не встановлюється.

Зміни законодавства у сфері державної реєстрації юридичних осіб

Звертаємо увагу платників, що з 15.07.2020 набрали чинності деякі зміни до Закону України від 15 травня 2003 року № 755-IV «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» із змінами, внесені Законом України від 05 грудня 2019 року № 340-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії рейдерству» (далі – Закон № 340).

Змінами, внесеними Законом № 340, що набирають чинності з 15.07.2020, передбачено внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань інформації про

встановлення/скасування вимог нотаріального засвідчення справжності підпису учасника під час прийняття ним рішень з питань діяльності юридичної особи та/або правочину, предметом якого є його частка у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи, а саме:

► відомостей про такого учасника: прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, країна громадянства, місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), серія та номер паспорта, якщо учасник – фізична особа; найменування, країна резидентства, місцезнаходження та ідентифікаційний код, якщо учасник – юридична особа;

► вимоги нотаріального засвідчення справжності підпису та/або нотаріального посвідчення правочину.

Крім того, з 15.07.2020 розширюється перелік заявників, яким надано право подання документів для державної реєстрації, а саме: таке право надано учаснику юридичної особи приватного права (*крім акціонерного товариства*) – у разі подання документів для державної реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, які містяться в Єдиному державному реєстрі, щодо встановлення вимоги нотаріального засвідчення справжності підпису такого учасника під час прийняття ним рішень з питань діяльності відповідної юридичної особи та/або вимоги нотаріального посвідчення правочину, предметом якого є частка такого учасника у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) відповідної юридичної особи, чи скасування такої вимоги.

Криворізьке північне управління